

PROGRAMMA „NĀCIET, SEKOJIET MAN!”

elderu kvorumam
un Palīdzības
biedrībai

*Šie materiāli ir publicēti arī Evaņģēlija
bibliotēkas lietotnē un vietnē
comefollowme.lds.org.*

Kādēļ mums ir

kvoruma un Palīdzības biedrības sanāksmes?

Šajās pēdējās dienās Dievs ir atjaunojis priesterību un nodibinājis priesterības kvorumus un Palīdzības biedrību, lai tie palīdzētu īstenot Viņa glābšanas darbu. Tādēļ katru svētdienu, pulcējoties kvoruma un Palīdzības biedrības sanāksmēs, mēs pārrunājam un plānojam, ko mēs darīsim, lai palīdzētu īstenot Dieva darbu. Lai šīs sanāksmes būtu efektīvas, tām nebūtu jābūt tikai nodarbībām. Tā ir iespēja apspriesties par glābšanas darba īstenošanu, kopīgi mācīties par šo darbu no Baznīcas vadītāju mācībām, kā arī plānot un organizēt tā īstenošanu.

Mēneša pirmās svētdienas

padomes sanāksmes

Katra mēneša pirmās svētdienas kvoruma un Palīdzības biedrības sanāksmēs *netiek pasniegta mācību stunda, ko mācītu skolotājs*. Tā vietā kvoruma un Palīdzības biedrību prezidiji vada padomes sanāksmes. Šajās mēneša pirmās svētdienas sanāksmēs katra elderu kvoruma locekļi un Palīdzības biedrības māsas apspriežas par vietējiem pienākumiem, iespējam un izaicinājumiem, mācās cits no cita atziņām un pieredzes, un plāno, kā atsaukties Svētā Gara iespaidiem. Šīm apspriedēm vajadzētu būt balstītām uz saistītajām rakstvietām un mūsdienu praviešu mācībām.

Ne visas padomes sanāksmes būs vienādas. Šeit būs dažas vadlīnijas, kas palīdzēs prezidijiem noturēt veiksmīgas padomes sanāksmes.

PIRMĀS MĒNEŠA SVĒTDIENAS SANĀKSMJU TĒMAS

Idejas padomes sanāksmē apspriežamajām tēmām var smelties no prezidiju sapulcēm; bīskapijas padomes sapulcēm; reģiona plāna; iedvesmām, ko vadītāji guvuši, kalpojot Baznīcas locekļiem; kā arī Svētā Gara pamudinājumiem. Tālāk sniegtās tēmas ir tikai ieteikumi. Var gadīties, ka vadītāji jūtas iedvesmoti pievērsties citām vajadzībām.

- Ko mēs varam darīt, lai kalpotu apkārtējiem? (Skat. Mosijas 23:18.)
- Kā mēs varam noteikt, kuri no mūsu dažādajiem pienākumiem ir paši svarīgākie?
- Kā mēs dalīsimies evaņģēlijā ar saviem draugiem un kaimiņiem? (Skat. Almas 17. nodaļu.)
- Kā mēs varam pasargāt sevi un savu ģimeni no nepiedienīgiem materiāliem plašsaziņas līdzekļos un no pornogrāfijas?
- Kā mēs vadīsim un stiprināsim savus bērnus un mūsu bīskapijas jauniešus?
- Kā mēs varam vēl vairāk iesaistīties ģimenes vēstures un tempļa darbā?
- Kā mēs varam saņemt Tā Kunga palīdzību, lai rastu atbildes uz saviem jautājumiem par evaņģēliju un gūtu dziļāku izpratni par evaņģēliju?
- Kā mēs varam stiprināt savu liecību par To Kungu un Viņa evaņģēliju, kā arī palīdzēt savām ģimenēm kļūt garīgi pašpalāvigām?

PIRMS PADOMES SANĀKSMES

Vajag:

- Izzināt vietējās vajadzības, iespējas un izaicinājumus.
- Ar lūgšanu izvēlieties apspriežamo tēmu.
- Aicināt, lai kvoruma locekļi un Palīdzības biedrības māsas laicīgi sagatavojas dalīties savās domās un pieredzē.

Nevajag:

- Sagatavot stundu.
- Ierasties ar konkrētu risinājumu vai rīcības plānu.

PADOMES SANĀKSMES LAIKĀ

Vajag:

- Aicināt sanāksmes dalībniekus **DALĪTIES PIEREDZĒ** par to, ko tie ir darījuši, atsaucoties uz saviem iespaidiem un plāniem, kas tikuši izstrādāti iepriekšējo sanāksmju laikā.
- Iepazīstināt ar sanāksmes tēmu un mudināt, lai sanāksmes dalībnieki **KOPĪGI APSPIESTOS**, meklējot risinājumus un norādījumus no Svētajiem Rakstiem, praviešu vārdiem un Svētā Gara.
- **IZSTRĀDĀT RĪCĪBAS PLĀNU**, balstoties uz apspriesto. Jūs varat nākt klajā ar grupas plāniem vai individuāliem plāniem.

Nevajag:

- Ieņemt noteicošo lomu sarunā.
- Censties pārliecināt citus par savām idejām.
- Apspriest privātas vai konfidenciālas tēmas.
- Mācīt stundu.
- Piespiest kādu piedalīties sarunā.

PĒC PADOMES SANĀKSMES

Vajag:

- Sekot līdzi plānu un norīkojumu izpildei, par kuriem esat vienojušies padomes sanāksmē.
- Rast veidu, kā iesaistīt tos, kuri savu aicinājumu vai citu iemeslu dēļ nav varējuši piedalīties konkrētajā sanāksmē. Iepazīstiniet tos ar izstrādātajiem plāniem.
- Dot sanāksmes dalībniekiem iespēju dalīties savā pieredzē nākamajās sanāksmēs.

„Viena no šīs padomes sanāksmes skaistākajām iezīmēm ir tā, ka sanāksmes beigās jūs tik tiešām nākat klajā ar konkrētu rīcības plānu.”

— māsa Džina B. Bingema,
Palīdzības biedrības vispārējā prezidente

Mēneša otrās un trešās svētdienas

sanāksmes

Katra mēneša otrajā un trešajā svētdienā elderu kvorumi un Palīdzības biedrības studēs Baznīcas vadītāju mācības no pēdējās vispārējās konferences. *Uzsvaru vajadzētu likt uz Augstākā prezidija un Divpadsmit apustuļu kvoruma locekļu vēstījumiem.* Taču, balstoties uz vietējām vajadzībām un Gara iedvesmām, jūs varat apspriest jebkuru vēstījumu no pēdējās konferences.

Lai gan, balstoties uz Baznīcas locekļu vajadzībām, studijām paredzēto konferences vēstījumu lielākoties izvēlēties elderu kvoruma vai Palīdzības biedrības prezidijs, arī bīskaps vai staba prezidents var dot savus norādījumus. Vadītāji var izvēlēties vai nu vēstījumu, kas saistās ar pirmās svētdienas padomes sapulcē apspriesto tēmu, vai arī, balstoties uz Gara iedvesmu, izvēlēties vēstījumu par citu tēmu.

Vadītājiem un skolotājiem vajadzētu censties pamudināt Baznīcas locekļus laikus izlasīt izvēlēto vēstījumu un sagatavoties dalīties patiesajos evaņģēlija principos un savās idejās par to, kā tos piemērot. Šeit ir uzskaitītas mācību aktivitātes, kas ir balstītas uz grāmatā *Mācīšana pēc Glābēja parauga*, ietvertajiem principiem, kas var palīdzēt Baznīcas locekļiem mācīties no vispārējās konferences vēstījumiem.

„Apzināti meklējiet iespēju izmantot [vispārējās konferences] vēstījumus savos ģimenes mājvarkaros, savās evaņģēlija stundās [un] savās sarunās ar ģimenes locekļiem un draugiem.”

Prezidents Rasels M. Nelsons, „Nepagurstot mēs visi Dievam kalposim” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2018. g. maijs, 118. lpp.

M. Rasels Balards, *„Dārgās dāvanas no Dieva”*, 9.–11. lpp.

Tā kā prezidents Balards savā vēstījumā pievēršas vairākām tēmām, tostarp praviešiem, ticībai Kristum, Svētajam Vakarēdienam un kalpošanai, jūsu kvoruma locekļi vai Palīdzības biedrības māsas var uziet tajā vairākas nozīmīgas atziņas. Aiciniet, lai nodarbības dalībnieki pastāsta, kas no šī vēstījuma tos ir iedvesmojis. Kādus aicinājumus vai apsolītās svētības mēs varam uziet prezidenta Balarda vēstījumā? Jūs varētu aicināt, lai sanāksmes dalībnieki velta dažas minūtes pārdomām par to, ko viņi jūtas iedvesmoti darīt, pateicoties šai apspriedei.

Gerijs E. Stīvensons, *„Pravieša sirds”*, 17.–20. lpp.

Lai palīdzētu nodarbības dalībniekiem „aptvert, cik liela nozīme” ir jauna pravieša

aicināšanai, jūs varētu lūgt, lai tie izpēta eldera Stīvensona vēstījumu, pievēršot uzmanību patiesajām mācībām un atziņām, kas palīdz saprast, cik nozīmīgs un svēts ir šis dievišķais process. Jūs varētu aicināt, lai nodarbības dalībnieki pastāsta, ko viņi sajuta svētās sapulces laikā, kad prezidents Nelsons tika atbalstīts par Baznīcas prezidentu. Vēl jūs varētu uzzīmēt uz tāfeles sirdi, lūdzot, lai nodarbības dalībnieki ieraksta tajā vārdus vai frāzes, kas raksturo prezidenta Nelsona sirdi un raksturu. Kuras no viņa mācībām ir mūs svētījušas?

Nīls L. Andersens, *„Dieva pravietis”*, 24.–27. lpp.

Diskusija par eldera Andersena vēstījumu varētu stiprināt nodarbības dalībnieku ticību mūsdienu praviešiem. Jūs varētu aicināt, lai tie izpēta viņa vēstījumu, uzmeklējot kaut ko,

kas palīdz tiem saprast, kādēļ Dievam uz šīs Zemes ir pravieši un kādēļ mēs tiem sekojam. Kā mēs esam tikuši svētīti, pateicoties tam, ka mums ir pravietis? Nodarbības dalībnieki varētu pastāstīt, kā viņi ir ieguvuši liecību par to, ka prezidents Rasels M. Nelsons ir Tā Kunga pravietis un Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents.

Deivids A. Bednārs, *„Lēnprātīgs un no sirds pazemīgs”*, 30.–33. lpp.

Lai iedvesmotu nodarbības dalībniekus apspriesties par eldera Bednāra vēstījumu, jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles frāzes *Lēnprātība ir . . . un Lēnprātība nav . . .* Nodarbības dalībnieki varētu pārskatīt eldera Bednāra vēstījumu, pabeidzot uz tāfeles minētos apgalvojumus ar uzietajām frāzēm. Kas no tā, ko mēs varam mācīties no šī vēstījuma, iedvesmo mūs kļūt lēnprātīgākiem? Kādus

lēmprātības piemērus mēs varam atcerēties? Kā mēs varētu pielietot eldera Bednāra padomu, lai kļūtu vēl lēmprātīgāki?

Bonija L. Oskarsone, „*Jaunās sievietes Baznīcas darbā*”, 36.–38. lpp.

Jautājumu uzdošana ir viens no veidiem, kā pamudināt citus uz gremdēšanos pārdomās. Jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles dažus jautājumus, uz kuriem tiek atbildēts māsas Oskarsones vēstījumā, piemēram: *Kā mēs varētu iesaistīt jaunās sievietes Tā Kunga darbā?* Aiciniet, lai nodarbības dalībnieki uzmeklē atbildes minētajā vēstījumā un apspriežas par apgūto. Kādas svētības var dot jauno sievietu iesaistīšana kalpošanā? Varbūt nodarbības dalībnieki varētu dalīties pieredzē, ko tie ir guvuši, kalpojot kopā ar jaunajām sievietēm? Ko mēs jutāmies iedvesmoti darīt, pateicoties šai diskusijai?

Deils G. Renlands, „*Ģimenes vēstures un tempļa darbs: saistīšana un dziedināšana*”, 46.–49. lpp.

Elders Renlands runā par Ecēhiēla vīziju, kurā tas redzēja tempļi, no kura izplūst ūdens (skat. Ecēhiēla 47:8–9). Varbūt kāds no kvoruma locekļiem vai Palīdzības biedrības māsām varētu uzzīmēt uz tāfeles šīs vīzijas attēlu? Kā tempļa un ģimenes vēstures darba svētības līdzinās ūdenim Ecēhiēla vīzijā? Jūs varētu aicināt, lai nodarbības dalībnieki pastāsta par svētībām, kuras saņēmuši, veicot tempļa un ģimenes vēstures darbu. Kā mēs varam padarīt ģimenes vēstures un tempļa darbu par ierastāku nodarbi mūsu dzīvē?

D. Tods Kristofersons, „*Elderu kvorums*”, 55.–58. lpp.

Elderu kvoruma nodarbībā jūs varētu aicināt, lai kvoruma locekļi izlasa eldera Kristofersona vēstījuma sadaļu „Šo izmaiņu nolūks”. Ko mēs varam darīt, lai pārliecinātos par minēto nolūku īstenošanu? Palīdzības biedrībā jūs varētu lūgt, lai kāda no māsām sniedz kopsavilkumu par eldera Kristofersona aprakstītajām izmaiņām Melhisedeka priesterības kvorumos. Pēc tam māsas varētu apspriest to, kurus no šajās izmaiņās ietvertajiem principiem jūs varētu piemērot savā Palīdzības biedrības darbā. Elderu kvoruma locekļi vai Palīdzības biedrības māsas varētu apspriest arī to, ko mēs varam mācīties no stāsta par brāli Goutsu un kā tas var tikt attiecināts uz mūsu darbu.

Ronalds A. Rasbands, „*Lūk! Mūsu Kunga armija*”, 58.–61. lpp.

Varbūt, ka kopīga dziesmas „Lūk! Mūsu Kunga armija” (*Garīgās dziesmas*, nr. 158) dziedāšana, klausīšanās vai tās vārdu lasīšana varētu iedvesmot nodarbības dalībniekus uz diskusiju par eldera Rasbanda vēstījumu? Kā priesterības kvorumi un Palīdzības biedrības līdzinās Tā Kunga armijai? Nodarbības dalībnieki varētu uzmeklēt un apspriest eldera Rasbanda minētās „daudzās svētības”, kas tiks saņemtas, pateicoties priesterības kvorumu reorganizācijai. Kādas vēl svētības mēs esam saņēmuši vai ceram saņemt, pateicoties šo izmaiņu ieviešanai? Kā Palīdzības biedrības māsas varētu vēl pilnīgāk saņemt „dāvanu daudzveidības” un „mentoringa” svētības?

Henrijs B. Airings, „*Iedvesmota kalpošana*”, 61.–64. lpp.

Prezidents Airings stāsta par divām Svētā Vakarēdiena sanāksmes uzrunām par kalpošanu, kas ir atstājušas uz viņu īpašu iespaidu. Varbūt jūs varētu lūgt, lai puse no kvoruma locekļiem vai Palīdzības biedrības māsām pārskata četrpadsmitgadīgā puīša vārdus, bet otra puse — stāstu par mājskolotāju? Lasot nodarbības dalībnieki varētu padomāt par to, ko viņi varētu ieteikt kādam jauniešiem vai jauniem, kas saņem jaunu kalpošanas norīkojumu. Kā mēs varam kļūt „vēl iedvesmotāki un žēlsirdīgāki savā . . . kalpošanā”?

Dalins H. Oukss, „*Priesterības spēki*”, 65.–68. lpp.

Lai uzsāktu diskusiju, jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles visu četru prezidenta Ouksa vēstījuma sadaļu nosaukumus. Aiciniet, lai katrs nodarbības dalībnieks klusībā izlasa vienu no šīm sadaļām un pēcāk vienā teikumā apkopo uz tāfeles šīs sadaļas galveno vēstījumu. Pēc tam nodarbības dalībnieki varētu pastāstīt, ko viņi jūtas iedvesmoti darīt, pateicoties lasītajam. Kā mēs varam pilnveidot savu (priesterības nesēju vai Palīdzības biedrības māsu) kalpošanu, piemērojot mācības no prezidenta Ouksa vēstījuma?

Rasels M. Nelsons, „*Kalpošana ar Dieva spēku un pilnvarām*”, 68.–75. lpp.

Prezidents Nelsons aicina priesterības nesējus „piecelties” un izmantot priesterību, lai svētītu Debesu Tēva bērnus. Aiciniet, lai jūsu kvoruma locekļi vai Palīdzības biedrības māsas uzmeklē viņa minētos piemērus un apspriežas par to, kā tie palīdz mums saprast, kā izmantot priesterību, lai svētītu savas ģimenes un līdzcilvēkus. Kādā pieredzē mēs varētu dalīties, domājot par to, kā mēs esam tikuši svētīti, pateicoties priesterības spēkam? Kā mēs varam palīdzēt citiem vai paši iemantot tādu ticību, kas ļauj izmantot Dieva priesterību, lai „kalpotu Viņa Vārdā”?

Reina I. Aburto, „*Vienprātība*”, 78.–80. lpp.

Māsas Aburto vēstījums sniedz jūsu kvoruma locekļiem un Palīdzības biedrības

Mūsu sanāksmju modelis

1. Dalīšanās pieredzē, kas gūta, atsaucoties iedvesmām un aicinājumiem no iepriekšējām priesterības vai Palīdzības biedrības sanāksmēm (vada prezidija loceklis).

2. Kopīga mācīšanās (vada aicināts skolotājs). Bieži vien ir lietderīgi aicināt, lai dalībnieki:

- Pievēršas kādam konferences vēstījuma aspektam (piemēram, atbildei uz kādu jautājumu, iedvesmojošām citātām vai kāda principa īstenošanas piemēram).
- Dalās un apspriežas par to, ko uzgājuši.
- Padomā par to, kā šis vēstījums var tikt attiecināts uz viņu dzīvi un pieredzi.

3. Turpmākas rīcības plānošana individuālām vai grupas aktivitātēm (vada kāds no prezidija).

māsām iespēju izvērtēt, cik pilnvērtīgi un vienoti jūs īstenojat Tā Kunga darbu. Lai palīdzētu nodarbības dalībniekiem, jūs varētu parādīt tiem attēlus ar monarhu tauriņiem, Glābēja viesošanās pie nefijiešiem (skat. *Evanģēlija mākslas darbu grāmata*, 82., 83., 84. lpp.) un Baznīcas humāno darbu (skat. LDS.org). Nodarbības dalībnieki varētu izpētīt šo vēstījumu, pievēršot uzmanību tam, kā māsa Aburto izmanto minētos piemērus, mācot par vienprātīgi īstenojamā darba mērķiem un svētībām. Kā mēs varam darboties „vienprātībā”?

Henrijs B. Airings, „*Lai Viņa Gars varētu būt ar jums*”, 86.–89. lpp.

Lai vairotu mūsu vēlmi un spēju saņemt Svēto Garu, prezidents Airings dalās savā pieredzē un sniedz mums konkrētus norādījumus. Kad jūsu kvoruma locekļi vai Palīdzības biedrības māsas būs pārskatījušas viņa teikto, lūdziet, lai viņi dalās savās atmiņās par to, kā Svētais Gars ir skāris viņu sirdis vai apstiprinājis patiesību. Varbūt nodarbības dalībnieki varētu uzskaitīt uz tāfeles prezidenta Airinga minētās vadlīnijas, kas palīdz mums „atvērt savu sirdi, lai saņemtu šo Gara kalpošanu”? Kā sekošana viņa norādījumiem varētu palīdzēt mums savā personīgajā un ģimenes dzīvē? Mūsu kvorumā un Palīdzības biedrībā?

Dalins H. Oukss, „*Mazās un vienkāršās lietas*”, 89.–92. lpp.

Prezidenta Ouksa uzrunā ir ietverti dažādi salīdzinājumi, kas palīdz saprast, ka mazām un vienkāršām lietām var būt iespaidīga ietekme uz labu vai ļaunu. Viņš salīdzina tās ar koka saknēm, airētāju komandu, virves šķiedrām un ūdens pilieniem. Nodarbības dalībnieki varētu izlasīt šos salīdzinājumus un pārrunāt, ko tie māca par to, cik iespaidīga ietekme ir pastāvīgai mazo un vienkāršo lietu īstenošanai. Kas ir tās mazās un vienkāršās lietas, kas ieaicina mūsu dzīvē Svētā Gara ietekmi? Aiciniet, lai nodarbības dalībnieki padomā, ko viņi jūtas iedvesmoti darīt, lai sekotu prezidenta Ouksa padomam.

Rasels M. Nelsons, „*Atklāsmes Baznīcai, atklāsmes mūsu dzīvē*”, 93.–96. lpp.

Savā vēstījumā prezidents Nelsons lūdzas, lai mēs vairotu savu „garīgo personīgo atklāsmju saņemšanas spēju”. Lai palīdzētu nodarbības dalībniekiem sekot

viņa norādījumiem, jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles šāda veida jautājumus: Kādēļ mums ir nepieciešama atklāsmē? Kā mēs varam vairojot savu atklāsmju saņemšanas spēju — gan individuāli, gan kopīgi apspriežoties? Kādas svētības, saskaņā ar prezidenta Nelsona teikto, mēs varam saņemt, tiecoties pēc atklāsmes? Iedaliet nodarbības dalībniekus grupās, aicinot, lai katra no grupām uzmeklēt atbildi uz kādu no šiem jautājumiem un pastāsta par to pārējiem.

Gerits V. Gongs, „*Augšāmcelties mūsu Kungs*”, 97.–98. lpp.

Ko jūsu kvoruma locekļi vai Palīdzības biedrības māsas varētu mācīties no eldara Gonga vēstījuma par derībām un Jēzus Kristus īstenojamā Izpirkšanu? Jūs varētu aicināt, lai nodarbības dalībnieki pārskata šo vēstījumu, pievēršot uzmanību svētībām, ko mums dāvā Glābēja īstenojamā Izpirkšana un derību ievērošana. Pēc tam jūs varētu apvaicāties par to, ko viņi uzgājuši, uzdotot šāda veida jautājumus: Kā Izpirkšana, līdz ar mūsu derību ievērošanu „dāvā mums spēku un padara mūs cildenākus”? Kā tās abas palīdz mums cieši turēties pie ticības un atnest grēku?

Uliss Soaress, „*Pravieši runā ar Svētā Gara spēku*”, 98.–99. lpp.

Eldara Soaresa vēstījums var iedvesmot mūs rīkoties ticībā pat tad, ja mēs nejūtamies pietiekami spējīgi, lai īstenojam Tā Kunga gribu. Kā elders Soaress ieguva mierinājumu un pārliecību, saņemot savu jauno apustuļa aicinājumu? Ko viņš mācījās no savas pieredzes, tiekot aicināts par misijas prezidentu? Ko mēs varam mācīties no viņa pieredzes? Atvēliet nodarbības dalībniekiem laiku, lai tie varētu pastāstīt par brīžiem, kad viņi ir šaubījušies par to, kā īstenojam Tā Kunga gribu. Kā viņi ieguva ticību, lai varētu rīkoties?

Džefrijs R. Holands, „*Būt ar tiem un stiprināt tos*”, 101.–103. lpp.

Kādi jautājumi radās jūsu kvoruma locekļiem vai Palīdzības biedrības māsam, uzzinot par izmaiņām „priesterības un Palīdzības biedrības kalpošanas koncepcijā”? Eldara Holanda vēstījums varētu sniegt atbildes. Nodarbības dalībnieki varētu uzmeklēt eldara Holanda mācītos principus, kas ir kalpojuši par pamatu minētajām izmaiņām. Kādi aicinājumi tiek izteikti šajā vēstījumā? Kādas svētības tiek apsolītas? Kā šis jaunais

kalpošanas veids var palīdzēt mums kļūt par „patiesiem Kristus mācekļiem”?

Džina B. Bingema, „*Kalposim tā, kā kalpo Glābējs*”, 104.–107. lpp.

Savā vēstījumā māsa Bingema aicina, lai mēs uzdotu sev tādus jautājumus, kas palīdzētu virzīt mūsu kalpošanas centienus. Nodarbības dalībnieki varētu pārrunāt to, kā šie jautājumi varētu palīdzēt tiem viņu centienos, un pēc tam uzmeklēt atbildes uz māsas Bingemas jautājumu: „Kā tad izskatās [kalpošana]?”. Jūs varētu veltīt laiku tam, lai pārskatītu dažus no māsas Bingemas minētajiem individuālās kalpošanas piemēriem, un aicināt, lai nodarbības dalībnieki dalās paši savos piemēros. Kas no māsas Bingemas vēstījuma vairo mūsu izpratni par to, kādēļ un kā mums būtu jākalpo?

Dīters F. Uhtdorfs, „*Redziet, kāds cilvēks!*”, 107.–110. lpp.

Kā mēs varētu izskaidrot kādam to, kādēļ Jēzus Kristus īstenotās Izpirkšanas upuris un Viņa Augšāmcelšanās ir paši būtiskākie notikumi pasaules vēsturē? Aiciniet, lai nodarbības dalībnieki padomā par šo jautājumu, lasot sadaļas no eldera Uhtdorfa vēstījuma. Kas no viņu uzietā varētu palīdzēt paskaidrot, kādēļ šie notikumi, viņuprāt, ir tik nozīmīgi? Pēc šīs diskusijas nodarbības dalībnieki varētu pārrunāt, ko, viņuprāt, nozīmē „ieraudzīt Cilvēku”. Kā mēs varam iemācīties „ieraudzīt Cilvēku”?

Kventins L. Kuks, „*Sagatavoties satikt Dievu*”, 114.–117. lpp.

Jūs varētu uzsākt diskusiju par eldera Kuka vēstījumu, aicinot, lai kāds nodarbības dalībnieks sniedz kopsavilkumu par priesterības atslēgu atjaunošanu Kērtlandes templī. Spriežot pēc eldera Kuka vēstījuma, kādi pienākumi Baznīcai ir jāveic saistībā ar šīm atslēgām? Kā šie pienākumi izpaužas mūsdienu Baznīcā? Uzrakstiet uz tāfeles vārdus *taisnīgums, vienotība un līdztiesība*, lūdzot, lai nodarbības dalībnieki dalās savās atziņās par katru no šiem principiem, ko guvuši, lasot eldera Kuka vēstījumu. Kā šie principi palīdz mums īstenot Baznīcas svētos pienākumus?

Mēneša ceturtais svētdienas

SANĀKSMES

Katra mēneša ceturtajā svētdienā elderu kvorumos un Palīdzības biedrībās tiek apspriesta Augstākā prezidija un Divpadsmit apustuļu kvoruma izvēlētā tēma. Mēneša ceturtais svētdienas tēma tiks atjaunināta pēc katras vispārējās konferences. Līdz nākamajai vispārējai konferencē šī tēma būs „Kalpošana līdzcīvēkiem”. Vadītāji un skolotāji ik mēnesi var izvēlēties vadīt pārrunas par jebkuru no turpmāk minētajiem kalpošanas principiem.

Papildus materiālus, kas varētu sekmēt pārrunas par kalpošanu, meklējiet vietnē ministering.lds.org

un žurnālā *Liahona*, kur turpmāk tiks ietverti raksti ar nosaukumu „Kalpošanas principi”.

Ko nozīmē kalpošana?

Ko *kalpošana* nozīmē jūsu bīskapijas vai draudzes locekļiem? Lai to noskaidrotu, jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles vārdus *Kalpošana*, aicinot, lai sanāksmes dalībnieki pieraksta tam apkārt to, kas tiem saistās ar kalpošanu. Sanāksmes dalībnieki varētu uzmeklēt vārdus vai frāzes, ko pievienot šim sarakstam, pārskatot tādas rakstvietas kā, piemēram: Mateja 25:34–40; Lūkas 10:25–37; 2. Nefija 25:26; Mosijas 18:8–9;

3. Nefija 18:25 un Mācības un Derību 81:5. Ko mēs varam mācīties par kalpošanu no šiem pantiem? Jūs varētu aicināt, lai sanāksmes dalībnieki pastāsta par citu cilvēku kalpošanas piemēriem, ko tie ir pieredzējuši savā dzīvē. Kā mūsu kalpošana var palīdzēt apmierināt citu cilvēku garīgās un laicīgās vajadzības? Kā tā var palīdzēt citiem tuvoties Kristum?

Glābējs ir mūsu nevainojamais kalpošanas piemērs.

Lai iemācītos efektīvi kalpot, sanāksmes dalībnieki varētu dalīties Svēto

Rakstu stāstos par to, kā kalpoja Glābējs. Vairākus piemērus var uzmeklēt Jāņa 4.–6. nod. un Marka 2:1–12. Viņi varētu pastāstīt, kas no šajos stāstos minētā tos ir iedvesmojis un kādus kalpošanas principus viņi no tiem ir mācījušies. Piemēram, kā Glābējs piemēroja Savu kalpošanu konkrētiem indivīdiem? Kā Viņš apmierināja cilvēku garīgās un laicīgās vajadzības? Nodarbības dalībnieki varētu pastāstīt, kā šos principus savā kalpošanā izmanto citi viņiem zināmie cilvēki.

Mēs kalpojam kristīgas mīlestības motivēti.

Lai izpētītu to, cik iedarbīga ir kristīgas mīlestības motivēta kalpošana, jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles šādus teikumus, aicinot, lai nodarbības dalībnieki iesaka, kā aizpildīt tukšās vietas: *Ja es patiesi mīlu cilvēkus, kuriem kalpoju, es . . . _____* *Ja es kalpoju citu iemeslu dēļ, es . . . _____* Ko mēs varam darīt, lai pārliecinātos, ka mēs kalpojam citiem kristīgas mīlestības motivēti? Kā lai mēs vairojam kristīgu mīlestību pret tiem, kuriem esam norīkoti kalpot? (Skat. Moronija 7:45–48.) Varbūt nodarbības dalībnieki varētu minēt kristīgās mīlestības iedvesmotas kalpošanas piemērus?

Dievs vēlas, lai visi Viņa bērni tiktu aprūpēti un lai par tiem tiktu gādāts.

Prezidents Rasels M. Nelsons teic: „Tā Kunga patiesās un dzīvās Baznīcas raksturīgākā iezīme allaž būs organizēti, mērķtiecīgi vadīti pūliņi — kalpot individuāliem Dieva bērniem un viņu ģimenēm.” („Kalpošana ar Dieva spēku un pilnvarām”, *Liahona*, 2018. g. maijs, 69. lpp.) Kuri, saskaņā ar prezidenta Nelsona mācībām, ir daži no tiem „organizētajiem, mērķtiecīgi vadītajiem” pūliņiem, kā Baznīca palīdz mums pilnvērtīgāk gādāt par indivīdiem? Kādēļ šie pūliņi ir „Tā Kunga patiesās un dzīvās Baznīcas raksturīgākā iezīme”? (Dažas idejas var uzmeklēt Mosijas 18:21–22 un Moronija 6:4–6.) Kādas svētības esam saņēmuši mēs paši vai citi cilvēki, pateicoties tam, ka Baznīcas locekļi ir kalpojuši savos aicinājumos un norīkojumos?

Dvēseļu vērtība ir liela Dieva acīs.

Mosijas dēlu pieredze rāda — tas, kā mēs raugāties uz citiem, ietekmē to, kā mēs tiem kalpojam. Jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles virsrakstus: *Kā nefijieši raudzījās uz*

lamaniešiem un Kā Mosijas dēli raudzījās uz lamaniešiem. Pēc tam aiciniet, lai nodarbības dalībnieki pārskata Mosijas 28:1–3 un Almas 26:23–26, uzmeklējot vārdus vai frāzes, ko varētu pierakstīt zem minētajiem virsrakstiem. Spriežot pēc šī salīdzinājuma — kā tas, kā mēs raugāties uz citiem, ietekmē to, kā mēs tiem kalpojam? Kā mēs varam iemācīties raudzīties uz citiem tā, kā uz tiem raugās Dievs? (Skat. M&D 18:10–16.)

Isteni kalpotāji pievēršas līdzcilvēku vajadzībām.

Lai palīdzētu nodarbības dalībniekiem skaidrāk izprast to, cik vērtīgi ir kalpot citiem, pievērsoties viņu vajadzībām, jūs varētu salīdzināt kalpošanu ar dāvanu pasniegšanu un saņemšanu. Vai mēs jebkad esam saņēmuši kādu noderīgu dāvanu no kāda, kurš skaidri zināja, kas mums ir vajadzīgs vai ko mēs vēlamies? Kā kalpošana līdzinās pārdomātas dāvanas pasniegšanai? Jūs varētu parunāt par stāstiem no pēdējās vispārējās konferences, kuros parādās tas, kā cilvēki ir kalpojuši, atsaucoties citu vajadzībām (skat., piemēram, Džinas B. Bingemas uzrunu „Kalposim tā, kā kalpo Glābējs”, *Liahona*, 2018. g. maijs). Nodarbības dalībnieki varētu dalīties vēl citos stāstos par šī principa piemērošanu.

Kā mēs varam izziņāt citu cilvēku vajadzības? Aiciniet, lai katrs nodarbības dalībnieks pieraksta dažu cilvēku vārdus, kuriem viņš/ viņa kalpo. Līdzās katram no šiem vārdiem viņi varētu pierakstīt atbildi uz jautājumu: „Kas šim cilvēkam ir nepieciešams, lai viņš varētu tuvoties Kristum?” Ja jums šķiet, ka tas būtu lietderīgi, mudiniet, lai nodarbības dalībnieki pieraksta arī priekšrakstus, kuros katram no šiem cilvēkiem būtu nepieciešams saņemt. Aiciniet, lai nodarbības dalībnieki turpina domāt par šo jautājumu, tiecoties pēc iedvesmas attiecībā uz līdzcilvēku vajadzību apmierināšanu.

Tas Kungs vēlas, lai mēs pieņemtu citu cilvēku kalpošanu.

Elders Roberts D. Heilzs ir teicis: „Evanģēlija iecere prasa dot un saņemt. . . . Grūtībās nonākušie indivīdi bieži vien saka: „Es tikšu galā pats”, . . . „Es pats varu par sevi parūpēties”. Taču mēdz teikt, ka neviens nav tik bagāts, lai viņam nevajadzētu citu palīdzību, un neviens nav tik nabags, lai nespētu kaut kā palīdzēt saviem līdzcilvēkiem.

Tieksmei — pārliecinoties prasīt citu palīdzību un laipni sniegt to citiem — vajadzētu kļūt par daļu no mūsu iedabas.” („We Can't Do It Alone”, *Ensign*, 1975. g. nov., 91., 93. lpp.) Kādēļ mēs dažkārt vilcināmies pieņemt citu cilvēku palīdzību? Kā mūsu vēlme — pieņemt palīdzību — nāk par svētību tiem, kuri mums kalpo? Atvēliet nodarbības dalībniekiem brīdi pārdomām par to, kā tie varētu kļūt atvērtāki, pieņemot citu cilvēku kalpošanu. Kas 1. korintiešiem 12:13–21 ir teikts par to, kādēļ mēs esam cits citam nepieciešami?

Pastāv daudz veidu, kā mēs varam kalpot līdzcilvēkiem.

Lai palīdzētu nodarbības dalībniekiem padomāt par daudzajiem veidiem, kā mēs varam kalpot cits citam, jūs varētu aicināt, lai tie pārskata eldera Džefrija R. Holanda vēstījumu „Būt ar tiem un stiprināt tos” (*Liahona*, 2018. g. maijs, 101.–103. lpp.; skat. arī rakstus „Kalpošanas principi”, kas tiks publicēti turpmākajos žurnāla *Liahona* izdevumos). Nodarbības dalībnieki varētu sadalīties nelielās grupiņās, un katra no grupiņām varētu padomāt par vairākām situācijām, kurās kādam ir nepieciešama palīdzība. Pēc tam viņi varētu apspriesties par kalpošanas idejām attiecībā uz šajās situācijās minēto indivīdu garīgo un laicīgo vajadzību apmierināšanu. Lūdziet, lai katra grupiņa dalās savās idejās, padomājot arī par to, vai kāda no apspriestajām idejām varētu svētīt tos, kam tie kalpo.

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA